

Oče mora sedeti v ječi radi hčere

Jackson, Miss., 23. febr. Governor države Mississippi, T. G. Bilbo, je danes naznanil, da se mora vrniti T. G. Gunter v državne zapore, da dokonča petletno bivanje v ječi radi nekega umora, katerega je priznala njegova hči, Mrs. Pearl Drew. Gunter je bil prvotno obsojen kot morilec, toda ko je novembra meseca lanskega leta njegova hči priznala, da je ona ustrelila svojega soproga, je bila kazens suspendirana. Hči je izjavila, da je morala pustiti očeta iti v ječo mesto nje, ker je pričakovala tedaj, ko je bil Gunter po nedolžnem obsojen, da bo v kratkem postala mati. Ker pa sodnik po priznanju Mrs. Drew slednje ni obsodil, je governor razsodil, da nekdo mora radi umora v ječo, je odredil, da se starega Gunterja zapet zapre. So pač čudna naziranja to!

Amerikanci trošijo denar v Kanadi

Toronto, Kanada, 23. febr. V kanadski provinci Ontario so leta 1929 glasom uradne statistike potrošili \$52,901,580 za opojno pijačo. Generalni pravdnik province naznanja, da več kot polovico te svote so pustili Amerikanci v Kanadi.

Pravilno čiščenje električnih naprav

Lestenci v vaši hiši, ki vam dajejo električno luč, bi morali biti večkrat očiščeni. Ako je električna oprema lepo čista, dobivate 25 do 50 procentov več svetlobe od elektrike, kot pa če pustite, da se na lestencih nabira prah. Marsikatera gospodinja vse leto ne očisti električnih lestencev, kar ne povzroča samo, da dobivate manj svetlobe, pač pa tudi nezdruvo. Nič se ne bojte snage, ki je pol življenja. Električni lestenci se dajo očistiti dobro z gorko vodo in lahkim milom.

Zastopniki

Te dni smo naredili spremembo med našimi zastopniki, ki imajo pravico pobirati naročnine, oglaševanje in tiskovine za "Ameriško Domovino." Prosim, da naročniki upoštevajo sledeče: Zastopnik za Cleveland (St. Clair Ave., in okolica) je Mr. Anton Fortuna, poleg tega je on tudi zastopnik za Newburg. Zastopnik za Collinwood, Nottingham in Euclid ter tamošnje okolice je nov mož, Mr. Joško Penko, ki nastopi s 3. marcem. Mr. Joško Penko je poznan rojakom tudi kot tajnik Slov. Del. Doma v Collinwoodu. Zastopnik za one kraje v Clevelandu in okolici, ki dobivajo list po pošti, je Mr. Louis T. Pirc, sin našega urednika. Ti trije so torej naši zastopniki in upamo, da jim bodo naročniki šli drage volje na roko. — Uprava "Ameriške Domovine."

Nepokorščina brez sile naj se izvaja.

Lucknow, Indija, 23. febr. Angleški governor indijskih provinc, Sir Malcolm Hailey, je danes izjavil zastopnikom indijskih ekstremistov, da če bodo slednji hujskali ljudi, da odrečejo pokorščino angleškim postavam, da se bo vlada poslužila vseh mogočih sredstev, ki jih ima na razpolago, da prisili ljudi k pokorščini. Governor je apeliral na premišljene Indijce, naj se nikar ne dajo zapeljati hujskanju, da naj nikar ne motijo napredka Indije in notranjega miru. Medtem pa vodja indijskega boja za neodvisnost, Mahatma Ghandi, nadalje pozivlje prebivalstvo, da odreče pokorščino angleškim postavam, obenem pa prosi ljudi, naj nikar ne začnejo z bojem, pač pa naj ostanejo popolnoma mirni. Rekel pa je, da če bodo Indijci napadeni, da se bodo branili do zadnjega moža. Namen Ghandija je Indijo osvoboditi, kar se pa ne more zgoditi, dokler se Angleži ne umaknejo iz vlade.

Manj dela, manj davkov, manj denarja

Washington, D. C., 24. februarja. — Predsednik Hoover je danes povabil na zajtrk večje število senatorjev in kongresmanov, katerim je povedal, da bo moral kongres kot administracija hraniti na vse mogoče načine, ker sicer zna v zvezni blagajni nastati deficit. Radi slabega obratovanja v deželi, prihajajo tudi davki manj redno, kar se precej pozna v zvezni blagajni. Poleg tega je kongres že prej odredil, da se davki znižajo na \$160,000,000 na leto, in predsednik se boji, da bo blagajna ob koncu fiskalnega leta prazna.

Štirje možje zgoreli v gorečem poslopju

New Castle, Pa., 23. febr. V bližnjem mestu Edinburg je včeraj zgorela železniška postaja Pennsylvanija železnice. Zgorela sta tudi dva voza gasolina, ki se je nahajal v bližini poslopja. Po požaru so dobili v poslopju trupla štirih možkih. Kako je ogenj nastal, je neznano. Toda ker so dobili vrata ulomljena, se smatra, da so omenjeni najbrž prišli na postajo, da bi izvršili tatvino. V tem so prižgali žepenko, katero so najbrž zagnali proč, in so se takoj vnela z oljem in gasolinom prepojena tla postaje.

Združena društva

V sredo večer se vrši seja zastopnikov in zastopnic združenih društev fare sv. Vid. Prosi se, da so vsi navzoči.

Avto žrtve

Trije so bili ubiti v soboto in nedeljo od avtomobilov v Clevelandu in okolici, ko je bilo vreme izvabilo tisoče avtomobilov na prosto.

* Camille Chautemps se imenuje novi ministerski predsednik Francije.

* Umrla je znana gledališka igralka Mabel Normand.

* Kardinal Perosi, tajnik konzistorijalne kongregacije, je umrl v Rimu.

Komander Byrd je bil izkopen iz večnega ledu na južnem tečaju

Poročila trdijo, da židje prosijo komuniste, da se jim odvzamejo sinagoge

Moskva, 23. febr. Proti verske demonstracije so na dnevnom redu v Minsku, Muziru, Bobrovski in v Vitebsk okraju. Te demonstracije so baje povzročili židje sami. V mestu Krupa so boljševiki zaplenili zadnjo sinagogo, in po sinagogah v ostalih mestih vihrajo rdeče zastave. Židje v mestih baje sami prosijo boljševiške oblasti, da prevzamejo njih sinagoge in jih spremenijo v javna poslopja. Toda dočim so židje proti sinagogam, se pa rabinci z vso silo zoperstavljajo zaplombam tempeljev. Medtem je pa senator Borah brzojavil v Moskvo, da dožene, če je resnica, da je dala ruska vlada zapreti 14 rabincev, in sicer iz vzroka, ker so še vedno pridigali v templjih. Ruska vlada je odgovorila, da so bili razvezni, že vsi izpuščeni.

George White kandidat

Vodstvo demokratične stranke v Clevelandu se je zedinilo, da bo podpiralo Georgea White pri letošnjih volitvah za governorja. Tako Newton D. Baker kot tudi Peter Witt sta se izjavila v prid njegove kandidature. Kongresman Davey je izjavil, da ne bo kandidiral.

Smrt Slovenke

Dobro poznana Slovenka v Clevelandu, Mrs. Josephine Pylick, 3665 E. 161st St., je umrla v ponedeljek zjutraj. Stara je bila 61 let. Naj počiva v miru!

Ranjka je bivala dobrih 46 let v Clevelandu in je bila mati devetih otrok.

V bolnico

V bolnišnici se nahaja dobro poznani slovenski mlekarnik Louis Urbančič, 1172 Norwood Rd. Podvreči se bo moral operaciji.

Cena pšenice je ponovno padla, in špekulanti so zgubili milijone

Chicago, 24. febr. Cena pri pšenici je danes padla za 4 do 8 centov pri bušlju. Vsakdo je prodajal pšenico, in ker poleg tega ni prišlo nobenih naročil iz drugih dežel, je cena morala pasti. Bušelj pšenice je danes cenejši za 29 centov kot je bil 1. jan. Pšenica ni bila že zadnjih 16 let tako poceni kot je danes. V velikih žitnih skladiščih kot v Duluthu in v Omahi je toliko pšenice nakopičene kot že dolga leta ne. Vpraševanje po pšenici je malenkostno. Poleg pšenice je cena padla tudi koruzi, ovsu in rži. Skladišča so tako prenapolnjena, da se novo žito ne more več sprejemati.

Težavna aretacija

S težko mujo so včeraj aretirali nekega divjaka. Mož se je nahajal v hiši na 6419 Woodland Avenue., in je grozil, da vsakogar ustrelji, kdor se mu približa. Trije detektivi so prišli, da ga aretirajo. Detektiv Perrell je skočil proti njemu in mu zbil revolver iz rok, toda adut je potegnil še drugi revolver, pri tem ga je pa detektiv Dettcher tako silno udaril, da si je roko zvinil. Šele ko sta prišla dva nadaljna policista, je bilo mogoče divjaka ukrotiti. Mož se je skregal z ženo in odtod je prišla silna jeza.

Na operacijo

Te dni bo operirana Miss Margaret Duša, 15625 School Ave. v Lakeside bolnici. Je to hčerka Mr. Frank in Mrs. Antonija Duša.

John Tomažič doma

Mr. John Tomažič, poznani slovenski trgovec na 16821 Grovewood Ave., je bil prepehljan iz bolnice zopet na svoj dom v nedeljo popoldne, in sicer z Grdinovo ambulanco.

Enajst bolnikov se pogreša, ko je začela goreti velika bolnišnica

Providence, Rhode Island, 23. febr. Ognjegasci, policisti, zdravniki in strežnice so danes rešili 148 bolnikov iz gorečega rosiopja bolnišnice sv. Jožefa. Rešilna dela so bila skrajno težavna. Od stropa v posameznih sobah so padali debeli kosi zidovja na bolnike, ki si niso mogli pomagati, dim in ognje in voda vsepovsod, in v tem položaju so zdravniki, policisti in ognjegasci nosili bolnike na prosto iz gorečega poslopja. Med bolniki je bilo tudi 14 novorojencev. Enajst bolnikov še vedno pogrešajo, toda vodstvo bolnišnice je mnenja, da dobiijo tudi teh enajst, ker so bili najbrž v splošni zmešnjavi odnešeni na privatne domove sorodnikov. Vse mestne ambulance, privatni avtomobili in druga vozila so morala dospeti na lice mesta, da so prepeljali bolnike v druge bolnišnice ali v privatne domove. Ogenj je nastal v elevatorju in je začelo goreti v gorenjem nadstropju, kjer je bil oddelek za otroke. Bolniki v spodnjih nadstropjih niso bili v nevarnosti, razven da so mnogo trpeli, ko so morali ležati na mokrih posteljah. Skupna škoda znaša \$300,000.

Igra "Revizor"

Dramatično društvo "Krka" uprizori v nedeljo, 2. marca, v korist S. N. Doma v Newburgu v resnici zanimivo igro "Revizor." Gotovo se bo lahko vsakdo kesal, kdor bo zamudil to igro. Vstopnina je samo 75c ali 50c.

Pokoja Mary Logar

V sredo, 26. febr. ob 8. uri zjutraj se bo brala sv. maša v cerkvi Marije Vnebovzete na Holmes Ave. za pokojno Mary Logar. Prijatelji ranjke se prosijo, da se gotovo udeležijo.

Ali se odpravi suha postava v naši Ohio?

Washington, 23. febr. Država Ohio, na katero so suhači najbolj ponosni, in kjer je tekla zibelka Anti-Saloon ligi, se pripravlja na boj, da se prekliče državna prohibicijska postava, kot del obširnega programa, katerega so začeli nasprotniki prohibicije. Potem svoje organizacije, ki se imenuje "Association Against the Prohibition Amendment," bodo začeli mokri z bojem v posameznih državah najprvo, da tako izkopljejo tla 18. amendmentu, in pride končno do glasovanja in preklica prohibicijske določbe. Ohio je ena izmed štirih držav, katere se bodo mokri najprvo lotili. Mokri so dosedaj dobro organizirani v Pennsylvaniji, New York, Rhode Island, Ohio, California, Delaware, Maryland, Massachusetts in Nevada. In ravno sedaj organizirajo svoje sile v Arizoni, Coloradi, Montani in Wisconsinu, in dobre začetke imajo v Connecticut, New Jersey in Louisiani. Načelnik organizacije v državi Ohio je Benedict Crowell, bivši pomožni vojni tajnik, pristojen v Cleveland. Slednji je bil pred nekaj dnevi v Washingtonu, kjer je pričal pred kongresnim odborom glede prohibicije. Izjavil je, da Clevelandčani z ogromno večino želijo, da se 18. amendment k ustavi prekliče, da so zoper vrnitev saloonov, toda želijo, da vlada dobi kontrolo nad pijačo, kakor se to vrši v Kanadi. Organizacija proti prohibiciji šteje danes že 16 državnih odsekov in ima nad 500,000 članov. Zlasti se organizirajo mladi ljudje.

Mrs. Pintar umrla

V ponedeljek zjutraj je umrla Mrs. Gizella Pintar, 871 E. 154th St. Bolna je bila samo en dan. Pobralla jo je pljučnica. Stara je bila 33 let. Njeno deklško ime je bilo Zdovc. Rojena je bila v Dol. Logatcu, in prišla v Ameriko pred 17. leti. Tu zapuška soproga Franka, dve hčerki, Dorotejo, staro 12 let in Mamie, staro 10 let. Zapuška tudi dva brata, Julija in Ivana, dve sestri, Mrs. Anna Germ in Mrs. Amalia Meglen. V Evropi zapuška eno sestro. Ranjka je bila nečakinja Mr. Setnikarja in Mr. Jos. Zdovca. Pogreb se vrši v četrtek zjutraj iz hiše žalosti pod vodstvom Grdina & Sons. Preostali družini gre naše iskreno sožalje, ranjki pa naj sveti večna luč.

Smrtna kosa

Danes zjutraj ob 3. uri je umrl dobro poznani rojak Frank Perko, po domače Grabnarjev, ki je več let v Newburghu vodil trgovino. Rojen je bil na Kalu, fara Ambrus. Bil je član dr. sv. Jožefa št. 146 K. S. K. J. in društva Najsvetejšega Imena. V Ameriki je bival 34 let. Tu zapuška soprogo, 3 sinove in dve hčeri, v starem kraju pa mater in dve sestri. Pogreb se vrši iz hiše žalosti 3580 E. 81st St. v petek ob 9. uri zjutraj pod vodstvom L. Ferfolia. Prizadeti družini naše globoko sožalje!

Slovenske vesti iz širne Amerike

V Memorial bolnici v Johnstown, Pa. je umrla rojakinja Mrs. Golob, stara 39 let. Zapuška soprogo in več otrok. Istotam je umrl rojak John Kuckenberger, star 57 let. Zapuška soprogo in 9 otrok. Ranjki je bil član S. N. P. J.

V Mascoutah, Ill. je umrl rojak John Vidmar, ki je do bil močne poškodbe pri delu v rudniku. Zapuška ženo in tri male otroke.

V Rock Springs, Wyo. je umrla rojakinja Ana Tomičič, stara 41 let. Zapuška moža in 6 otrok. Bila je članica SNPJ.

V Sudbury, Ontario, Kanada, se nahaja kakih 500 Slovencev, ki so zaposleni v rudnikih, in kot se trdi, še precej dobro obratujejo.

V Chicagi se je te dni ponesrečilo slovensko deklet, Eleonore Umek. Padla je in si pri tem zlomila nogo.

V bolnico se je moral podati Mr. Ivan Molek, urednik "Prosvete." Podvreči se je moral operaciji.

Dne 12. febr. je umrl v Cantonu, Ohio, za pljučnico poznani rojak Louis Zgur, star 39 let, rojen v Podragi pri Vipavi.

Pred nekaj dnevi je v Steubenville, Ohio, preminula Rose Blagič, 20 letna hčerka družine Žagar v Farrell, Pa.

Blizu Pleasant Valley, Pa. je bil te dni povožen slovenski fant po imenu Kastelic, iz Sharon, Pa. Najbrž bo zgubil nogo.

V Milwaukee, Wis. je preminula rojakinja Frances Kocktec, članica S. N. P. J.

Ana Božič, rodóm iz St. Jerneja na Dolenjskem, stara 38 let, je preminula v Export, Pa. Umrla je za pljučnico, ki jo je mučila 55 dni.

Smrt otroka

V ponedeljek je umrla v Glenville bolnici Albina V. Ivančič, stara 5 let in 7 mesecev, edina hčerka družine Ivančič. Zapuška starše in več sorodnikov. Bila je članica Mlad. oddelka društva Mir št. 142 S. N. P. J. Pogreb se vrši iz hiše žalosti na 14215 Thames Ave. v četrtek ob 2. pop. pod vodstvom Jos. Zele & Sons. Staršem izrekamo globoko sožalje!

Vrnitev iz bolnice

Iz bolnice se je vrnila Frančiška Hegler. V St. Lukes bolnici je prestala operacijo. Sedaj se zopet nahaja na svojem domu na 16017 Saranac Rd., kjer jo prijatelji lahko obiščejo.

Rop v restavrantu

Dočim se je nahajalo v Clarke restavrantu na E. 12. cesti blizu Euclid Ave., nad 40 gostov, sta prišla v restavrant dva roparja, ki sta odnesla \$500.00 dvema strežnicama, ki sta pravkar šleli denar. Strežnici sta spoznali v enem izmed roparjev bivšega uslužbenca v restavrantu.

Krasen uspeh g. Banovca

Preteklo nedeljo je g. Sve-tozar Banovec, operni pevec, priredil v Slov. Nar. Domu na 80. cesti krasno uspel koncert. Skoro 400 ljudi je bilo navzočih. Koncert je sijajno uspel.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.
JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 46. Tue. Feb. 25th, 1930.

Jugoslovanske podporne organizacije.

Današnji članek je zadnji v seriji enakih člankov glede bratskih podpornih organizacij v Ameriki. Kot smo že povedali, smo vse podatke, kar se tiče števil, vzeli iz statistike, katero je priobčil Jugoslovanski Informacijski Urad v New York, pod vodstvom Mr. Ivan Mladineo.

Zanimalo bo menda naše čitatelje, če zvedo, za koliko svoto so naši člani skupno zavarovani pri raznih organizacijah. Koncem leta 1928 so bili člani Slovenske Narodne Podporne Jednote zavarovani za \$31,804,550.00, mladina pa za \$6,261,751.00, ali skupaj \$38,066,301.00.

Člani in članice Kranjske Slovenske Katoliške Jednote so bili zavarovani za \$18,526,790.00, mladina pa za \$4,155,326.00, ali skupaj za \$22,782,116.00. Zavarovalnina članov Slovenske Svobodomiselnice Zveze je znašala \$4,668,350.00, ona mladinskega oddelka pa \$1,123,030.00, skupaj \$5,791,380.00.

Člani Slovenske Dobrodelne Zveze v Clevelandu so zavarovani za skupno svoto \$4,687,650.00, in mladina pa za \$588,348.00, skupaj \$5,275,998.00. Člani Slovensko-Hrvatske Zveze so zavarovani za \$1,044,000.00, dočim o Mladinskem oddelku ni podatkov.

In kaj je zavarovalnina bratov Hrvatov? Podatki, ki jih imamo na rokah, nam kažejo, da so člani in članice Hrvatske Bratske Zajednice zavarovani za ogromno svoto \$51,751,300.00, mladina pa za \$8,567,389.00, ali skupaj za \$60,318,689.00, kar je naravnost ogromna svota. Člani Hrvatske Katoliške Zajednice so zavarovani za \$2,103,500.00, mladina pa za \$160,164.00, skupaj \$2,263,644.00. Skupna zavarovalnina članov Hrvatske Sveze na Pacifiku pa znaša \$798,000.00.

Zavarovalnina članov Srbskega Saveza znaša \$6,668,700.00, in ostalih srbskih organizacij pa \$6,598,700.00.

In če podamo končni pregled, tedaj vidimo, da znaša skupna zavarovalnina Slovencev in Hrvatov in Srbov \$128,648,540.00, skupna zavarovalnina jugoslovanske mladine v Ameriki pa \$20,856,548.00, ali vsi skupaj smo zavarovani za \$149,504,548.00.

Na vsak način je pa treba pomisliti, da v gorej omenjenih številkah ni započena vsa zavarovalnina, iz vzroka, ker vsi tajniki posameznih društev niso podali statistike, in drugič, ker imamo mogoče tisoče slovenskih, hrvatskih in srbskih samostojnih podpornih društev v Ameriki, katerih poročila se ne nahajajo v tej statistiki. Računa se torej prav lahko, da znaša skupna svota, za katero so naši jugoslovani v Ameriki zavarovani, najmanj \$200,000,000. Toda, kje so pa zavarovalnine pri ameriških zavarovalnih družbah, ki morajo znašati, po površnem mnenju, najmanj \$100,000,000, tako da lahko trdimo, da smo jugoslovani v Ameriki, ako umrjemo, vredni vsaj \$300,000,000. Lepa svota.

Zanimiva je tudi naslednja statistika: Od svojega začetka sem so slovenske, hrvatske in srbske organizacije v Ameriki izplačale dedičem v smrtnini ogromno svoto \$32,000,000. To je, kar se tiče smrtnine, dočim glede bolniške podpore ni tako natančne številke, ker vse organizacije tudi ne plačujejo bolniške podpore, pač pa to delajo posamezna društva.

Videli smo v podanih številkah, kakor dober organizacijski duh ima naš narod v Ameriki. Kaj enakega nimajo niti v stari domovini. Kljub dejstvu, da je naseljevanje tekom zadnjih sedem let omejeno, pa dobivajo naše organizacije še vedno dosti novega članstva, zlasti pa med mladino tu rojeno, kar je pač znamenje, da smo svoje bratske organizacije postavili na pravo podlago, ker slednje prija tudi naši mladini.

D O P I S I

OB 20-LETNICI DRUŠTVA ŠT. 126, SNPJ

Cleveland, O. — Ob priliki 20 letnice društva št. 126, S. N. P. J. hočem dati nekoliko podatkov ob ustanovitve do danes. Ob ustanovitvi društva 126 SNPJ nas je bilo 22 ustanovnih članov. Prvi odbor je bil: predsednik Frank Zele, podpreds. Ignac Spetič, tajnik F. r. a. n. k. Hudovernik, blag. Ferdinand Kobler, zapisnikar Joseph Globočnik. Nadzorni odbor: John Gabrenja, John Mostečnik, Mike Lah. Zdravnik James Seliskar. Ta odbor je delal roko v roki kot brat z bratom v najlepši bratski slogi in si prizadeval, kako dobiti večje število članstva ter pomnožiti društveno blagajno. Članstvo se je večalo z vsakim mesecem. Prireditve so bile dobro

obiskane, v blagajni so se številke množile, kakor tudi v članstvu, le v mlad. oddelku ni bilo mogoče dobiti žive duše. Zakaj ne? Ker smo bili sami mladeniči in s a m s k i fantje, ravnokar odložili vojaško suknjo cesarske vlade in v stopili pod kip svobodne Amerike ter pod okrilje naše nove matere SNPJ. Društvo je lepo napredovalo pod tedanjim odborom. Dobili smo prvo leto 67 novih članov. Takoj ob začetku nastopa drugega leta 1911 smo izgnali iz svoje srede neumnega člana, predsednika Frank Zeleta, ki je preminul dne 4. februarja leta 1911. Njega smo pogrešali, ker je bil tako priljubljen in delaven na društvenem kakor tudi v javnem življenju. Kot povod smrti predsednika so se začeli ubirati črni in temni

oblaki nad društvom. Na naše seje so prihajali krivi preroki in sejali so ljuliko med naše članstvo ter zdražbo delati na sejah, ko so videli, da lepo in mirno napredujemo. Večkrat se nismo zmenili za njih naltolcevanja in šli smo preko njih.

Vzbudili smo nekako misel, da si nabavimo društveni prostor. Res se je začelo tako hitro s tem delom, da smo že maja meseca razvili društveno zastavo ob ogromni udeležbi, ki jo ima slovenska javnost še vedno v spominu. Po tej slavnosti so se za nekaj časa oblaki razpršili in zopet nam je posijalo solnce veselja in radosti, da smo zopet za par let mirno in složno delovali v korist društva in jednote. Ali šlo nam je predobro. Zopet so se oglašili sejači ljulike in začeli pohajati na naše seje v takem številu, da smo morali v večjih slučajih seje prekiniti. Sporočali so tedanjemu gl. odboru vsakojake neresnice in podlosti, tako da so izvabili gl. predsednika Jakob Miklavčiča in nadzornika Železnikarja na našo sejo, ne da bi društveni odbor kaj o tem vedel. Kakšne so bile posledice, vedo le oni, ki so bili navzoči na seji.

Od takratne seje, skozi nekaj let, nismo mogli nikakor dobiti pravega reda in zadovoljnosti med članstvom kakor tudi na pred javnostjo. V vojnem času je šlo z malim kolesom naprej; še od prejšnjih prizadetih ran ni bilo napredka, ker so bili nasprotni elementi vedno na delu. Težko je bilo dobiti v odbor ljudi, da so prenesli. Leta 1918 na letni seji se je ves odbor reorganiziral. Na novo izvoljeni je bil sledeči upravni odbor: Preds. Joseph Konte, ki danes predseduje društvu št. 17 SNPJ, tajnik John Gabrenja, kateri še danes obdržava svoj urad, blag. Jacob Jenc, ki tudi še danes skrbi za društveno blagajno, s par leti izjeme. Kar se tiče ostalih odbornikov, jih ne bom navedel, ker v večini niso več člani SNPJ. Naj omenim, da smo bili prevzeli od bivšega odbora v 9 celih letih v gotovini \$51.17, v vrednostnih papirjih pa \$153.29. Članstva v odraslem oddelku 140, v mlad. pa 17. Skupno smo imeli \$204.46.

Kakor hitro se je dalo umiriti in nekoliko dobre volje dobiti, smo šli na delo za povečanje članstva in enako tudi blagajne. Priredili smo 2. marca 1919 veselico. Kljub slabemu vremenu smo dobili v blagajno \$188.09. In tako smo šli naprej.

Preselili smo se v SND, današnje staro poslopje, kjer smo delali v veliko večji zadovoljnosti pod domačo streho. Tam smo tudi začeli z vsakovrstnimi kampanjami za porast obeh oddelkov. Leta 1920 smo si nadeli tudi naloge, da vzamemo dekleta in žene, da bomo vsaj ljudje. Ker smo imeli takrat precej "fajn" fantov, smo tudi imeli privlačno silo za dekleta, ali za žene je bila bolj trda. Ker je bilo večina fantov, niso bili pri volji, da bi bile žene med njimi; so vedno ugovarjali, da ženske naj bodo doma in naj kaj boljšega pripravijo za posilo, "ko se vrnemo fantje domov." Tisti pa, ki smo imeli svoje boljše polovice, smo rekli, da so tudi žene enakovredne. Tako smo se domenili in v zvezi smo v svojo sredo dekleta in žene pod okrilje naše matere SNPJ, katere tudi še danes sprejemamo, ako ravno jih imamo že lepo število pri št. 126. To tudi še ni dovolj po večalo takratnega društva "Primož Trubarja." Šli smo še vedno naprej z delom, kakor gremo še danes: vpeljujemo kampanje, dajemo

nagrade, plačujemo asesment in enake stvari.

Agitirali smo tudi za združenje, ki se je bilo tudi uredilo. Leta 1925 na letni skupni seji smo izvolili novi skupni odbor od društev "Primož Trubar" št. 126 in "Delavec" št. 444 SNPJ, kateri društvi skupaj poslujeta pod novim imenom društvo "Cleveland" št. 126 SNPJ. V prvi odbor so bili izvoljeni: preds. Anton Abram, podpred. Ed. Braniseli, tajnik John Gabrenja, blag. Jacob Jenc, zapisnikar A. n. d. r. v. Križmančič. Nadzorni odbor: Frank Jerina, Joseph Konte, Anton Smith, in drugi odbori. Leta 1927 na Zahvalni dan je odbor sklical izredno sejo. Naloga te seje je bila kako bi društvo vpeljalo svoj bolniški sklad poleg jednote. Članstvo se je odzvalo v precejšnjem številu. Bil je navzoč tudi takratni gl. tajnik, sedaj bolniški, brat Blaž Novak, ki je izjavil, da ni videl še nikoli tolike udeležbe na društveni seji, da bi bili vsi sedeži zasedeni in okrog nartpano s članstvom. Pojasnil

je v kratkih besedah, da S. N. P. J. nima proti temu koraku nobenega nasprotstva in da lahko ustanovimo svoj bolniški sklad poleg jednote. Govorili in razkladali so še posebej društveni odborniki in ostali člani. Glasovalo se je tajno. Izid glasovanja je bil, da se vpelje društveni bolniški sklad takoj ob začetku leta 1928 in danes lepo napreduje.

To je prvo društvo SNPJ v Clevelandu, da obdržava svoj poseben bolniški podporni sklad poleg jednote. Članstvo tega sklada je zadovoljno, posebno pa bolniki, ker jim ni potreba čakati na bol. podp. iz gl. urada po en teden, včasih tudi štirinajst dni. — Društvo je aktivno v raznih drugih potjetjih in družbah. Letos ob priliki 20 letnice je društvo vodilo tudi svojo kampanjo poleg jednote za pridobivanje novih članov v oba oddelka; daje nagrado, plačuje asesment, zdravniško preiskavo in koncem leta da posebno darila onim, kateri bodo med prvimi.

John Gabrenja, tajnik.

Slovenian Root Hunting Club

Piše A. W. KMET

Zadnji torek, 18. februarja, so morali naši fantje na stopiti v ofenzivi proti Euclid Rifle klubu. Ker ni bilo druge pomoči, smo jim poslali ultimatum in podali smo se na prosto, kjer se je imela vršiti bitka. Takoj, ko smo stopili na pozorišče, smo videli, da ni toliko sovražstva, kakor se ga je prerovalo. Fantje od Euclid Rifle kluba so nas prijazno sprejeli in srce nam je igralo veselja, ko smo videli, da imamo pred seboj mesto sovražnikov, same najboljše prijatelje. Prijateljsko smo se pogovarjali, dokler ni prišlo povelje: eni sem, drugi tje.

Dosti preglavice je dalo Jakatu, predno je izbral svoje vojake iz te mešanice, ker smo bili vsi pomešani, nihče pa ni imel na nosu zapisano, h kateri stranki spada. Začelo je pokati, kakor v Karpatih tako, da meni še danes po ušesih zvoni. Zaradi tega sem moral iti k zdravniku, ki mi je rekel naj vlijem malo trepeti na uho, pa bo dobro.

Da so nam fantje od Euclid Rifle kluba hoteli dobro, se vidi iz tega, ker so oni celo v naše tarče streljali. Po streljanju so nas fantje od Euclid Rifle kluba lepo pogostili in nam čestitali k zmagi, za kar jim izrekamo najlepšo zahvalo. Seve, ko so naši fantje videli polne kozarce na mizi, se tudi niso dali preveč prositi, ampak so pridno segli po njih. Kdo bi jim pa zameril, saj so morali toliko časa prestat brez vsake kapljice. To je bila v resnici velika štrafenga zanje. No ja, saj ne rečem, da ni sem pa tja kateri ušel v klet. Celotam sem šel parkrat v klet, pa sem vsakokrat našel enega ali dva doli. Nisem pa dobro videl, ali so

bili to od našega kluba, ali od Euclid Rifle kluba, ker sem imel od strelnega prahu vse motne oči.

Začeli smo se poslavljati, vse je bilo najboljše volje. No, izgubil se ni noben, ranjen tudi ni bil nihče, v ujetništvo tudi ni noben prišel. Enega naših fantov bi bili kmalu prijeli, ko je vozil skozi rečo luč, pa k sreči ni bilo straže blizu in jo je pravčasno odkuril.

Za 18. marec smo pa mi povabili fante od Euclid Rifle kluba, da se poskusimo na našem strelišču, da vidimo, kdo bo odnesel zmago. Skoro bi verjel da nas bodo od Euclid Rifle kluba nabrisali, za gotovo pa ne morem reči. Če nas bodo, potem pokličemo na korajžo še Rainbow Hunting klub, da se še s temi udarimo.

Na 4. in 11. februarja smo tako streljali:

Buchar	141	119
Česen	131	126
Doles	132	133
Gašparac	131	132
Glažar	158	137
Kavcnik	133	138
Kmet	137	127
Kapla V.	117	84
Mačero F.	101	147
Mišmaš	151	152
Miklaš	154	146
Mihelič	122	141
Kosec	158	172
Penosa V.	145	123
Peterka	162	160
Ponosa L.	137	125
Petrovič	43	—
Novak A.	—	129
Strauss J.	127	121
Susel	152	160
Strauss M.	150	155
Spendal	166	168
Skufca	134	147
Speh	—	130
Gabrenja	122	123

SEVERNI JELEN—VIR PREHRANE

Na svojem potovanju po vodovju Alaske leta 1890, je ameriški generalni komisar za Alasko dr. Sheldon Jackson ugotovil, da sibirski prebivalci na zapadnem obrežju Beringovega morja žive od svojih udomačenih severnih jelenov, dočim Eskimom na ameriški strani v s a k o leto preti lakota, ker so navezani samo na ribolov. Po svojem povratku v Washington je izdal Jackson oklic na javnost in nabral 2146 dolarjev. S tem denarjem so v letih 1891 in 1892 nakupili 137 severnih jelenov za Alasko. Pozneje so poslali še 1100 jelenov. Na Alaski so severni jeleni dobili primerno podnebje in

obširne pašnike. Razmnožili so se zelo hitro. Leta 1905 jih je bilo že 10.000, leta 1915 70.000, 1920. 200.000 in v juliju 1929. jih je bilo že nad milijon. Poleg tega so več kakor 300.000 severnih jelenov porabili za prehrano in obleko.

Ni bila prav lahka naloga nomadskega lovca na severu izpremeniti v živinorejca. Komisarjat za prosveto je izdelal poseben načrt za izobrazbo Eskimov. Vpeljan je bil reden pouk. Razborite mlade Eskime so prideli čredam severnih jelenov. Z Norveškega so pripeljali v Alasko številne Laponce s svojimi družinami, ki so poučevali

Eskime o živinoreji. Štiri leta je trajal pouk in opravljeno delo so plačali z jeleni in drugim blagom. Na koncu štiriletnih učnih dobe je imel eskimski učenec malo čredo severnih jelenov, katero je odgnal na svoje lastne pašnike; ostal pa je še vedno pod nadzorstvom komisarja. Novi posestnik je moral od svoje strani zaposlovati Eskime kot učence in jim kot delno plačilo za njihovo delo pustiti gotovo število severnih jelenov. Na ta način se je reja severnih jelenov vedno bolj širila.

Izkušnja uči, da se čreda severnih jelenov ob dobri oskrbi v treh letih podvoji. Že danes pride na vsakega prebivalca Alaske po 20 severnih jelenov. Dežela ima toliko pašnikov, da lahko prehrani pet milijonov severnih jelenov.

Reja severnih jelenov bo pozitivno produkcijo mesa v Ameriki, ki zadnje čase precej peša. Leta 1914 je vlada pripravila državljano, naj se posvete tej novi industrijski panogi in v ta namen se je ustanovila posebna družba v Nome v Alaski. Potom križanja s kanadskim severnim jelenom (karibu) dosežejo boljše pasmo.

Severni jelen se razlikuje od navadnega jelena po tem, da tako samci kakor tudi samice nosijo rogove, ki vsako leto odpade. Severni jeleni žive v čredah. Družijo se kakor ovce, pa se jo pa kakor krave. Na videz so radi velikega rogovja nevarni, v resnici so pa najbolj krotki izmed vseh domačih živali in se lahko otroci brez skrbi igrajo sredi črede tisočih severnih jelenov — razen v času parjenja, to je meseca septembra in oktobra.

Poleti se hrani severni jelen z mehko travo, muhičem, vrbinjo, gobami in jagodami, pozimi pa živi izključno od mahu. Nalezljivih bolezni med čredami severnih jelenov še niso nikdar opazili in zato smatra vlada Zdr. držav za nepotrebno, da bi se meso severnih jelenov uradno pregledovalo.

HUDIČ V TREBUHU

V starem bretonskem gozdu Brezilianu, ki se ga drži mnogo pošastnih pripovedk, se dogajajo še vedno skrivnostne stvari. Pred kratkim je našel kmet Pierre Gilet, ki prebiva ob robu tega gozda, ko se je vrnil domov, svojo ženo z razparanim trebuhom na postelji. Dejala je najprvo, da so jo napadli vlomilci, ko se je pa izkazalo, da to ne more biti res, je začela nekaj fantazirati o hudičih in demonih. Policija jo je trdo prišla, naj se izrazi določneje, in tedaj je ženska priznala, da si je sama poskusila razparati trebuh. Nje rana sicer ni bila tako težka kakor so prvotno mislili. Vprašali so jo, čemu je to storila, in je dejala, da je hotela spraviti iz trebuha nekega hudiča, ki jo je obsedel, ko je jedla meso zaklete svinje. Zaman so jo skušali pregovoriti, da se moti. Ženska je čutila hudiča še vedno v sebi in pred nekoliko dnevi se je obesila.

Sijajno razsvetljeno pokopališče vojakov

Verdun, Francija, 23. febr. Včeraj so tu posvetili velikanski stolp, ki nosi na vrhu ogromen reflektor, ki razsvetljuje ponoči pokopališče, na katerem počiva 400.000 francoskih vojakov, ki so padli pod nemškimi krogli v tej okoliščini tekom svetovne vojne.

Charles Hughes je bil v pondeljek z a p r i s e žen kot predsednik najvišje sodnije.

Če verjamete, al' pa ne...

Ta-le je priletela iz Euclid, O. Poslal jo je F. D. in pravi, da je resnična, pa če verjamete, al' pa ne.

To se je zgodilo v neki vasi blizu Ribnice. V cerkvi je bil za farnega patrona sv. Anton, ki obhaja svoj god v zimskem času. Takrat se zbere k žegnanju polno ljudstva od blizu in daleč. Ljudje prinesejo v dar k sv. Antonu klobas, šunk, gnjati in dank, da je več sreče pri prešičih drugo leto, ker ta sv. Anton je namalen s prešičkom in je priprošnjak za to žival.

Tako se je tudi to leto blizalo žegnanje in mežnar, star možak, je imel veliko posla v cerkvi in okrog nje, da vse lepo očisti. V soboto je imel opravo tudi v oltarju, kjer je stal kip sv. Antona. Snažil je prah in deval stvari v red, pa se je tako nerodno vrtel, da se je dregnil v sv. Antona, ki se je preuknil po tleh in se zdrobil na kosce. Mežnar je kar odrevel, tako se je ustrašil. Ko se nekoliko zave, hiti v farovž k g. župniku in mu pove o grozni nesreči. Župnik je vedel, da ne pomaga mežnarja zmerjati, vedel je pa tudi, da ne bo prav, če bo cerkev o žegnanju brez kipa sv. Antona. Hodi gori in doli po sobi, ko nekdo potrka na vrata. Župnik odpre in na pragu se smehlja prijazni Ribničan in vpraša, če rabijo kaj suhe robe, da jo ima precej naprodaj.

Župnik ga povabi v sobo, naroči kuharici naj prinese en liter vipavca, potem pa reče Ribničanu: "Veste, dragi moj, suhe robe za enkrat ne potrebujem, rabim pa vaše pomoči. V naši cerkvi se je zdrobil kip sv. Antona. Viste, mi neka podobni, zato vam stavim ta-le predlog. Vi boste jutri med sv. mašo stopili v oltar, mežnar vas bo oblekel prav tako, kakor je bil oblečen sv. Anton in tam boste stali do konca maše. Nikdo ne bo opazil izpremembe, jaz vam bo pa dal zato 50 goldinarjev."

Lepa svota je Ribničana zapeljala in takoj je pristal na ponudbo. Drugi dan zjutraj v le e e mežnar Ribničana v cerkev, postavi ga v oltar in ga opravi, kolikor mogoče tako, kot je bil opravljen kip sv. Antona. Kmalu so začeli prihajati ljudje skupaj in nositi darove. Metali so jih pred kip sv. Antona, kakor so to vedno delali. Pri tem niso dosti pazili, kam je kak kos mesa padel in tako je priletela marsikatera rejena šunka na noge Ribničanu, ki je potrpežljivo stal v oltarju. Kadar mu je kak posebno velik kos padel na palec na nogah, bi bil najraje tisti kos pobral in ga z brusil darovalcu v hrbet, da bi videl, kako prijetno je, če kdo človeku meče prešičje kosti v noge. Vendar se je premagal, saj bo kmalu minilo in dobil bo lepo vsoto. Začela se je velika maša. Po evan gelju je stopil župnik na prižnico, bral evan gelj in potem začel govoriti o današnji slavnosti, o češenju sv. Antona. Ribničan si je mislil, "če ne bo kmalu pridige konec, jo bom ubral iz cerkve." Vendar je župnik končal pridigo z besedami: "Da bi ta naš dobri sv. Anton, ki stoji tam-le v oltarju, za vedno ostal med nami." Ribničan se pa oglasi v oltarju: "Koga? Za zmiraj? O, ne, midva sva se zmenila samo za danes. Da bi pa jaz za 50 goldinarjev za večno stal v oltarju, tistega pa ne boste." Skočil je z oltarja in jo ubral iz cerkve.

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABRIOL

za "Ameriško Domovino"
A. SABEC.

"Čakajta in upajta," je odvrnil Svetovalec. "Najmanjša stopinja, ki jo podvzamete, dokler ne postanete polnoletni, utegne postati za vaju usodna. Toda, na dan, ko boste stari enaindvajset let, vam bom povedal o več metodah, s katerih pomočjo bomo prisilili vojvodo na kolena."

Dasi ni Daumon ničesar obljubil, vendar je bila Dijana vesela in upapolna, ko je zapuščala njegovo pisarno.

To je bil skoraj njiju zadnji sestanek v tem letu, kajti pritiskala je zima s svojim strupenim mrazom, ki je preprečil nadaljne sestanke zaljubljenecv na prostem. Toda Frančiška, vdovina hči, je nosila vsak dan Norbertova pisma Dijani, nje mu pa je prinašala njene odgovore. Plemstvo iz okolice je odšlo v Pariz in v kraje z gorkejšim podnebjem, ostal je samo še marki de Laurebourg, ki je bil velik in strasten sportnik, toda ko je pokrila krajino prva debela plast snega, se je tudi on odločil, da odide v Poitiers, kjer je imel udobno hišo.

Norbert je to predvideval, zato je tudi on vse potrebno odredil. Dvakrat ali trikrat na teden je zasedel konja ter odjezdil v Poitiers. Ko se je tam preoblekel, je naglo odšel k nekemu gotovemu vrtnemu zidu, v katerem so bila mala vrata. Ob določeni uri so se ta vrata odprla, in ko se je Norbert zmuznil skozi, je vedno našel Dijano, ki ga je pozdravila smehljajočega lica. Njegova velika ljubavna strast in zavest, da je njegova ljubezen vračana, vse to mu je odvezlo doberšen del njegove nekdanje sramežljivosti. Norbert je spet navezal prijateljstvo s tovarišem svojih otroških let, Montlouisom, v čigar družbi ga je bilo pogosto videti v kavarni Kastiliji. Montlouis je bil v Poitiersu samo začasno, zakaj čim bi se pojavila pomlad, je imel iti h krofu de Mussidanu, ki mu je obljubil, da mu najde in preskrbi kako primerno službo. Toda bližnji njegov odhod pa je bil njemu, Montlouisu, prav malo po volji, kajti zaljubil se je bil v neko mladenko, ki je prebivala v Poitiersu. O vsem tem je povedal Norbertu, in ker zaupanje rodi zaupanje, mu je tudi Norbert zaupal svojo srečno tajno; tako se je zgodilo, da je Montlouis več kot enkrat spremljal Norberta do onih malih vrat v vrtnem zidu.

Končno je napočil mesec april. Plemstvo se je pričelo vračati nazaj na deželo, in napočil je tudi srečni dan, ko se je imela vrniti na z a j na očetovo podeželsko posestvo gospodična Dijana de Laurebourg. Zaljubljenca sta imela zdaj spet nebesa na zemlji ter sta se sestajala, kolikor jima je srce pozelelo, in teden dni po Dijanini vrnitvi, sta preživela ves dan skupaj v gozdu. Na večer tega srečnega dne se je Norbert vriskajočega srca vrnil nazaj v očetov grad.

Komaj je bil dobro doma, ko ga je nagovoril oče: "Sin moj, našel sem pripravno nevesto zate in tekem dveh mesecev te oženim."

VII. POGLAVJE

Težak udarec

Strela iz jasnega ne bi mogla Norberta zadeti bolj, kakor so ga zadelo te očetove besede. Vojvoda ni opazil sirove osuplosti ali pa je ni ho-

tel opaziti in je nadaljeval:

"Menim, sin moj, da ni potrebno, praviti ti imena te mlade dame, katero boš poročil. Gospodična Marija de Puymandour ti mora ugajati. Ona je zelo lepa, velika, temnolasa in stasite postavne. Toda saj si jo nedavno videl v cerkvi pri maši. Tak kaj si misliš o njej?"

"Kaj si mislim?" je zajecel Norbert mukoma. "Jaz res... jaz..."

"Nu, nu," je rekel stari žentleman, "čas je, da pričneš rabiti svoje oči. In čuj, marki, zdaj se boš moral pričeti drugače oblačiti. Jutri boš šel z mano v Poitiers, kjer ti bo krojač naredil obleko, ki bo primerna tvojemu stanu, kajti mislim, da ne boš hotel stopiti pred svojo nevesto v obleki, ki..."

"Ampak, oče..."

"Čakaj trenotek, prosim! Ukazal bom opremiti in rezervirati vrsto sob zate in za tvojo nevesto, tako da bosta lahko tu prebila svoje medene tedne. Ti pa glej, da te tednov ne boš preveč raztegnil, zakaj mlado ženo bo treba čim prej upeljati v gospodinjstvo."

"Toda, oče," ga je prekinil Norbert, "kaj pa, če bi mi te mlada dama ne ugajala?"

"Nu, in kaj potem?"

"Recimo, da bi vas prosil, da me ne silite v ženitev, ki bi me naredila nesrečnega človeka?"

Vojvoda je skomignil z rameni. "To je otročarija," je rekel. "Ta ženitev je kakor nalašč zate in moja želja je, da se čimprej udeležiš."

"Toda, oče," je spet povzel Norbert.

"Kaj! Ali morda nasprotuješ moji volji?" ga je vprašal vojvoda, razjarjen.

"Ne," je odvrnil Norbert hladno.

"Nu, torej prav. Navaden človek brez socialne pozicije lahko vprašuje svoje srce, kadar se namerava ženiti, a pri plemiču je to povsem druga stvar; plemstvo gleda na ženitev kot na čisto navadno trgovsko transakcijo. Jaz sem že vse izbornu ukrenil. Čakaj, naj ti ponovim pogoje. Grof ji bo dal za doto dve tretjini svojega denarja — ki se ga ceni na pet milijonov, samo pomisli! — in ko dobi mo ta denar, bomo lahko še bolj hranili, nego smo doslej. Pomisli na restoracijo naše rodbine in na kolosalno bogastvo, ki ga bodo podedovali naši potomci!"

Ko je vojvoda sinu tako razlagal, je hodil po sobi gor in dol, nato pa se je nenadoma ustavil pred Norbertom.

"Torej, da veš," je rekel. "Jutri greš z mano v Poitiers, v nedeljo pa greva na obed k svojemu bodočemu tastu."

V tej strašni krizi Norbert ni vedel, kaj naj odgovori.

"Oče," je rekel, "jaz nikakor ne bi šel rad jutri v Poitiers."

"Kaj praviš? Za božjo voljo, kaj pa misliš?"

"Jaz mislim, da ne bom nikoli ljubil gospodične de Puymandour in da ona ne bo nikoli moja žena."

Vojvoda ni še nikdar niti v sanjah mislil, da bi se mu mogel njegov sin javno in odkrito upreti, zato se mu je zdaj zdelo, kakor da ga zdaj, zdaj zadene kap.

"Ti si ali poblašnel, ali pa ne veš, kaj govoriš," je rekel vojvoda.

"Prav dobro vem, kaj go-

vorim."

"Tak premisli, kaj delaš!"

"Premislil sem."

Vojvoda se je z največjo težavo premagoval, da ni vzbesnel.

"Ali si morda misliš, da se bom jaz zadovoljil s takim odgovorom? Upam, da se boš pokoril mojim željam in ukazom, kajti kot poglavar rodbine, skrbim za njeno bodočo moč in slavo."

"Oče, nikar ne mislite, da je samo otroška kaprica, če ne pristajam v vaše želje. Povejte mi, ali nisem bil vedno pokoren sin? Ali vas nisem vedno ubogal in izpolnoval vaših ukazov? Ubogal sem vas slepo in se vam tudi slepo pokoril. Jaz, ki sem sin najbogatejšega človeka v Poitiersu, sem živel življenje dnarnarjega sina. Karkoli ste mi ukazali, sem brez vsakega ugovora ali godrnjanja storil."

"Prav; in zdaj ti ukazujem, da se oženiš z gospodično de Puymandour."

"Vse storim, karkoli mi ukazete, samo tega ne. Jaz je ne ljubim in je ne bom tudi nikoli ljubil. Ali hočete, da bom vse svoje življenje nesrečen? Prosim vas, ne silite me v to ženitev."

"Moji ukazi so ti znani, in ti se jim moraš pokoriti!"

Vojvodov obraz je zardel v navalu jeze.

"Pri vseh hudičih," je zaklical vojvoda z glasom, pred katerim bi se bil Norbert ob vsaki drugi priliki zgrozil, "odkaj pa se drzneš nasprotovati mojim ukazom?"

"Nasprotovati se jim drzmem zato, ker čutim, da sem v pravici in da delam prav."

"Od kdaj je prav, da se otroci ne pokore ukazom svojih roditeljev?"

"Od takrat, ko zaidejo roditelji predaleč in izdajajo krivične ukaze."

Ta odgovor je bil vojvodi dovolj. Stopil je proti sinu in dvignil gorjačo, ki jo je navadno vedno držal v roki. Za trenotek je obstal tako z dvignjeno palico pred sinom, nato pa je tresčil gorjačo v kot ter rekel:

"Ne, šamdusa ne morem udariti!"

Morda je Norbertov ponos povzročil, da stavec ni udaril, kajti sin je stal visoko vzravan, prekrižanih rok in ponosno dvignjene glave pred razjarjenim starcem.

"Te nezasišne nepokorščine ne bom trpel," je rekel vojvoda, skočil k sinu, ga pograbil za ovratnik ter ga od vlekel za seboj po stopnicah v drugo nadstropje, kjer ga je pehnil skozi vrata v neko sobo.

"Dam ti štirindvajset ur časa, da se premisliš, boš li vzel za ženo tisto, katero sem ti jaz izbral, ali ne," je dejal. "Sem že vse premislil in se v tem oziru tudi odločil," je odvrnil sin.

Vojvoda je zaklel, šel iz sobe ter zaloputnil za seboj vrata, ki so bila iz masivne hrastovine, nakar je obrnil ključ v ključavnici.

Norbert se je ogledal po sobi. Edini drugi izhod iz sobe bi bil skozi okno, ki pa je bilo svojih štirideset čevljev od tal. Mladi mož si je mislil, da bo gotovo kdo prišel ter mu pripravil posteljo, kar bi mu dalo dve rjuhi, kateri bi lahko skupaj zvezal ter se po njih spustil skozi okno. Morda ne bi mogel takoj videti Dijane, toda lahko bi ji poslal po Daumonu sporočilo, kaj se je primerilo.

Ko je vse to premislil, se je vrgel v naslanjač in se oddehnil.

"Moj oče je moral popolnoma poblašneti," si je mislil.

In ni se motil. Ko je vojvoda sedel k večerji, k isti mizi, pri kateri so jedli njegovi delavci, je bil izraz njegovega

ga obraza tak, da se ni nihče upal črhniti besedice. Vsakdo izmed njih je vedel, da je bil velik spor med očetom in sinom, in naravno, vsi so goreli radovednosti, kaj se je primerilo.

Čim je bila večerja pri kraju, je poklical vojvoda starega zvestega služabnika, ki je bil v njegovi službi že nad trideset let, ter mu rekel:

"Jean, tvoj mladi gospodaj je zaprt gori v žolti sobi. Tukaj imaš ključ. Nesi mu kaj jesti."

"Prav, vaša milost."

"Čakaj še malo! Noč boš prebil pri njem v sobi, kjer boš strogo pazil nanj. Utegne se zgoditi, da bi hotel pobegniti. Če bi mu res to padlo v glavo, mu moraš to preprečiti, in če ni drugače, s telesno silo. Ako bi se izkazalo, da mu sam nisi kos, pokliči mene, ki bom v bližini."

Ti vojvodovi načrti so torej prekrizali vse Norbertove načrte za beg. Norbert je nameraval Jeana prositi, naj mu dovolji oditi za par ur, nakar bi se pravočasno vrnil. Toda niti njegove prošnje, niti njegove grožnje niso imele uspeha. Če bi bil mladenič pogledal skozi okno, bi videl očeta, kako je hodil spodaj na dvorišču gor in dol, z gnevom in jezo v srcu, da bi morda utegnili izpodleteti njegovi načrti.

"Na dnu vsega tega mora biti kaka ženska," si je dejal končno stavec. "Samo ženska je mogla v tako kratkem času tako predrugačiti mojeg sina. Sicer pa se tudi ne bi tako odločno uprl tej zvezi, če ne bi bil že kam drugam zateleban. Kdo bi moral neki biti? In kako naj to doženem?"

Vojvoda je vedel, da bi bilo brezuspešno povpraševati Norberta o tem, zato na to niti niti mislil. Tako je tuhtal vso noč, proti jutru pa je bil navdahnjen z neko inspiracijo, o kateri je menil, da mu jo je navdahnila sama Previdnost.

"Strele božja, Bruno mi jo bo pokazal!" je vzkliknil. — "Pes mi bo pokazal prostor, kamor zahaja njegov gospodaj, in če mi bo sreča mila, utegnem zalotiti i samo mlado čarovnico, ki mi je omrežila sina."

Ta briljantna ideja ga je zelo zadovoljila.

Naslednjega dne po obedu je vojvoda zažvižgal psu, in dasi ni šel pes s starim nikoli dalje kakor do grajskih vrat, mu je zdaj na njegov klic takoj sledil. Ko sta dospela do razpotja, se ni žival niti za trenotek pomišljala, marveč tekla po poti, ki je vodila na levo, in videti je bilo, da natančno pozna svoj cilj. Tako je Bruno teklen naprej skoro cele pol ure, dokler ni došel do mesta, kjer se je Dijani takrat pripetila nezgoda, ko jo je Norbert obstrelil. Tam je pes nekaj časa tekal okoli, in ko ni ničesar našel, je sedel na zemljo, kakor bi hotel reči: "Počakajva!"

"Tak tako," je zabrundal vojvoda, "tukaj je torej prostor, kjer se shajata zaljubljenca."

Mesto je bilo dokaj samotno in ker je bilo na nekoliko vzvišenem svetu, se je od tu videlo daleč naokrog.

Vojvoda je takoj opazil to prednost tega prostora in je stopil za debelo deblo drevesa, za katerim se je skoraj ves skrtil. Bil je naravnost vesel svoje ideje, zakaj zdela se mu je, da nevarnost ne more biti tako velika, kakor si je sprva domišljeval. V katero pa naj bi se bil Norbert zaljubil? Najbrž v kako kmečko punčaro, katero bo lahko ugnati v kozji rog. Ko je vojvoda tako premišljeval, je Bruno nenadoma zalajal.

"Aha, tukaj je!" si je dejal vojvoda, in res, v tistem

hipu se je pojavila Dijana. Toda, čim je ugledala starega vojvodo, je strahu kriknila. Nameravala se je obrniti in zbežati, toda moči so ji odpovedale, in morala se je oprijeti veje bližnjega drevesa, da ni padla. Vojvoda sam, pa ni bil nič manj presenečen kakor mladenka. Pričakoval je najti tukaj kako kmečko dekletko, zdaj pa je ugledal pred seboj hčer markija de Laurebourg. Njegovo presenečenje pa je trajalo samo trenotek, nakar se je umaknilo njegovi jezi; kajti vedel je, da če se nima ničesar bati od kmečkega dekleta, da bo ta mlada plemkinja popolnoma druga nasprotnica. Dalje je tudi vedel, da ne more računati na pomoč njene rodbine, ki bi bržkone rajša njej sami pomagala.

"Nu, otrok moj," je povzel vojvoda, "kakor je videti, niste nič prav zadovoljni, da ste mene našli tu."

"Vaša milost..."

"Da, da, res je sitno; vi pridete sem, da se sestanete s sinom, tukaj pa najdete njegovega očeta. Ampak nikar ne dolžite ubogega Norberta, kajti zagotavljam vam, da ni njegova krivda, če ga danes ni tu."

(Dalje prihodnjič)

DR. NICHOLAS JORGA

Dr. Nikolaj Jorga, predsednik univerze v Bukarešti, Romunija, je sedaj na potovalni turi po Zed. državah. Drži predavanje po mestih med svojimi rojaki. Dr. Jorga je velik prijatelj Jugoslavije, ki jo jako natančno pozna in jo v svojih predavanjih večkrat omeni.

Stotine oseb je drlo na kliniko v San Franciscu, kjer so naznanili, da se je našlo sredstvo, potom katerega se lahko ozdravi rak. Ljudje, ki bolehalo za to boleznijo, hočejo takojšnje pomoči, toda zdravniki so jim povedali, da vso stvar šele preiskujejo in še niso gotovi uspeha.

Šest vplivnih Čikažanov, ki bodo nastopili pred sednim odsekom v senatu v Washingtonu, da podajo svoje mnenje o prohibiciji. 1. Silas H. Strawn, ugleden odvetnik. 2. Col. Robert Isham Randolph, civilni inženjer. 3. Policijski komisar William F. Russel. 4. Državni pravdnik John A. Swanson. 5. Pat Roche, glavni pomočnik državnega pravdnika. 6. John Stege, načelnik detektivskega oddelka.

Slika predstavlja Charlesa Hanna, ki je obdolžil Earl Conalda, da je umoril 4-letnega Melvina Horsta, iz Orrville, O. Zgoraj na desni je mladi Hanna Junior, ki je baje pripeljal malega Horsta do garaže, ki je naslikal spodaj na desni, kjer je bil Melvin Horst umorjen. Vsa stvar je pa še zavita v skrivnostno temo in oblasti še niso razvzljale zagonetnega, brutalnega umora.

